

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4239/2023
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градско зеленило“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Биљана Пантић Пиља, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2029/23 од 19.09.2023. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2029/23 од 19.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2029/23 од 19.09.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 173/2021 од 18.05.2023. године, тужени је обавезан да тужиоцу на име мање исплаћене основне зараде за период децембар 2017. године – новембар 2020. године исплати износ од 41.395,91 динара, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе почев од доспелости па до исплате. Тужбени захтев одбијен је преко досуђеног, а до укупно траженог износа од 156.361,65 динара за временски период од децембра 2017. године закључно са јануаром 2021. године, са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе од доспелости до исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 54.744,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а захтев за исплату законске затезне камате на парничне трошкове за период од пресуђења до извршности је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2029/23 од 19.09.2023. године, делимично је преиначена првостепена пресуда у делу о трошковима поступка, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова преко износа од 33.744,50 динара са затезном каматом, а у преосталом делу жалбе тужиоца и туженог су одбијене и

првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битне повреде правила поступка, с предлогом да се о ревизији одлучи сагласно члану 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Питање висине зараде запослених код туженог, корисника јавних средстава, који се почев од 2014. године у реализацији трошења средстава није придржавао програма пословања није спорно у пракси Врховног суда. У одлукама овог суда исказано је становиште да висину зараде одређује обрачун који има за основ законито запошљавање и располагање одобреним средствима. Пресуда у побијаном одбијајућем делу у складу је са становиштем да се приликом обрачуна висине зараде не могу узети у обзир износи исплаћени запосленима, који премашују број предвиђен програмом пословања.

Из изнетих разлога, како не постоје правна питања због којих би постојала потреба за одлучивањем о изјављеној ревизији као посебној, одлука у ставу првом изреке донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа, ревизија је по одредби члана 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У имовинскоправним споровима, какав је предметни, дозвољеност ревизије цени се према општем режиму из члана 403. став 3. ЗПП, по ком ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 13.01.2021. године, вредност предмета спора побијаног дела пресуде је 114.965,74 динара, који износ је према напред наведеном курсу представљао 977,84 евра и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је на основу одредби чланова 165. став 2. и 154. ЗПП одбијен захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**